

Jézus Urunk tanítása

2025. szeptember 5.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre.

De köszöntöm mindazokat is, akik ma is lélekben tudtak jelen lenni, s elkísérni benneteket a szentmise-áldozaton és a Golgotán.

A mai nap tanítása, amely felétek szólt e hónap tanításával: aki őszintén megbánja bűneit, hogy bűnbocsánatot nyerjen – ez volt felétek¹. Hisz ugye jelen van a farizeus, aki meghívott, hogy nála étkezzem. Ott vagyok jelen, majdan megjelenik egy bűnös asszony, aki tudomást szerzett róla, hogy ott vagyok. Megáll hátul a lábamnál, majdan könnyeivel megmossa, hajával megtöröli, megcsókolja, végül kenetet ad. Szívével megnyitotta, hogy a bűnbocsánat kegyelmét elnyerhesse. Őszintén helyezte oda önmagát, de hogy önmagával segítséget is tudjon nyújtani, ezért alabástrom edényben illatos olajat hozott.

És a farizeus, az mit gondolt magában?

Ha valóban próféta lennék, akkor ismerném ezt a bűnös asszonyt, és nem engedném, hogy megérintsen.

De erre van az a tanítás a példabeszéddel, hogy aki ötszáz dinárral tartozott, és aki csak ötvennel, egyik sem tudott fizetni, s mind a kettőnek elengedve melyik szeret jobban?

Erre a farizeus, a Simon mit mond?

– Hát, akinek többet engedett el. Mert akinek többet engednek el, annál nagyobb a szeretet. És aki keveset, az kevésbé szeret.

És ezt a jelenben is lehet megtapasztalni, hogy a hatalomvágyban csak ő érvényesüljön, senki más nem számít, és nem fontos. De hogy önmagába nézne, hogy bűnbocsánatot kell-e tartania, azzal szintén nem törődik, nem foglalkozik. Várják a segítő kegyelmet, várják, hogy jobbra forduljon a mindennapjuk, de ehhez kevesen próbálnak összeállni, hogy tegyenek is érte valamit. Ezért mondtam számotokra az év megkezdett első Golgotáján, ahogy az elmúlt évben is, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok is adok egy fegyvert számotokra, amely a Szentolvasó, amellyel nem emberéletet vesztek el, hanem biztonságot nyújtotok, szeretetet lehet árasztani, felajánlani a kérdésben és a fohászbán, és várni a segítő kegyelmeket.

¹ Jn 8,1–11

Amikor ezek nincsenek jelen, akkor hogyan nézel önmagadba az őszinte megbocsájtáshoz a cselekedetekben?

Fontos ezen elgondolkodni, hogy ne csak felületesen éljünk, hogyha sokat elengednek, akkor talán sokkal jobban szeretek. Szeretni szívből, a kegyelemmel, az elfogadásával megtörténik minden, ami fontos, ami által érzitek a mindennap-jelenlétet. Érzitek, hogy árasztom felétek szeretetemet. Érzitek, ha jelen vagyok, és átölellek. Érzitek, amikor elfogadtok a szentáldozásban, az Eucharishtiában, hogy eggyé váljak veletek, hogy alakítasz itt önmagadban egy tabernákulumot, hogy beköltözzek, és mindig jelen legyek, és segíthessek. De ez a segítség nem csak úgy működik, hogy elképzeled, várod, de nem teszel semmit. Nektek, testvéreim, szintén cselekedni és tennetek kell, érezni a felebarát felé a szeretetet, érezni, ha valakiért imádkoznod kell, vagy segítséget nyújtani, vagy észrevenni, hogy valami problémája van, s akkor ne félj megkérdezni tőle, hogy: „Szükséged-e van a segítségnyújtásomra?” Mert így tudtok igazán egymásra tekintettel lenni, egymást emberszámba venni, ami már egyre kevesebb és kevesebb a jelenben. De soha nem késő megállni, soha nem késő önmagatokba nézni, és soha nem késő elindulni a változás útján. És a változás útján, ha haladsz, akkor bátran fordulhatsz Felém, kérhetsz, felajánlhatsz, hálát adhatsz, és ha megnyitod szívedet, akkor megkapod ezen kegyelmeket.

Hisz ha csak ma ezt a bűnös asszonyt nézitek a tanításból, aki tudomást szerzett róla, hogy jelen vagyok a farizeus Simeon házában, aki vendégül látott, és elfogadtam, és ott étkeztem, és ekkor ő is megjelenik, nem törődött azzal, hogy lehet, hogy kinézik, lehet, hogy megszólják, lehet, hogy elküldik, benne csak az volt, a szívében, hogy: „Szeretném látni. Szeretnék oda menni, és megnyitni szívemet, és átadni önmagam.”

És ez, mikor megtörténik, akkor olyan könnyen, néha, ahogy a farizeus Simon is, ha tudott volna, szinte pálcát tört volna felette, hogy egy bűnös asszony megérint.

De ez a bűnös asszony megnyitotta szívét, és várta a segítő kegyelmet a szeretetben.

Ezért fontos nektek is néha elgondolkodni, hogy meg tudjátok-e nyitni szíveteket, meg tudtok-e bocsájtani szívből, szeretettel, és el tudjátok-e fogadni a testvéri felebarátot a mindennap jelenlétetekben. Mert el szoktam mondani: Ha valaki mégis nem olyan, ahogy te szeretnéd, nem megváltoztatni akard, hanem imádkozz érte, hogy elinduljon a felismeréssel a változás útján. És majd akkor megkapja a kegyelem által a változást. De ha ti a földi ember testvéreben szinte megparancsolni szeretnétek, hogy hogyan kellene megváltozni, az már nem működik. Abban nincs jelen a szeretet, a megbocsájtás és a béke. Az csak egy kényszer, és a kényszerrel nem lehet előre haladni.

Ahogy mondtam, gyűlölettel, indulattal, haraggal sem tudtok előre menni, csak ha imádkoztok egymásért, felismeritek a szeretetet, elfogad-

játok a szeretetet szívetekbe, és megengeditek, hogy működjön rajtatok, bennetek, és ez a szeretet formáljon. És ez a szeretet tudja, hogyan és miképpen formáljon benneteket, és hogyan tekintsél a felebarátra, a testvére a mindennap jelenlétében. Mert néha csak a panaszokat lehet hallani, de a panaszok mögé nem nézünk, hogy valójában ez a panasz hogy' alakult ki. Volt-e előjele? Elgondolkodtam-e a panaszok előtt az életemről, a tetteimről, a cselekedeteimről?

Mert amíg ezek nincsenek bennetek, addig nem tudtok elindulni a változás útján a mindennap jelenlétében.

És ez a tanítás ma, ha csak egy mondatban szeretnétek összetömöríteni, akkor úgy lehet értelmezni, hogy aki bűnbocsánatot szeretne nyerni, nyissa meg szívét, őszintén, bánja meg, és fogadja el a megbocsájtó kegyelmet. S akkor megengeditek, hogy működjék rajtatok, bennetek, s akkor már tudtok változni.

De ahogy eddig, a Golgota alatt is mindig adok nektek egy újabb tanítást², és ez a tanítás hasonló ehhez a mai tanításhoz, mert ha figyeltétek az összefüggést, itt a bűnös asszony megbocsájtó kegyelméről, és ki hogyan tud szeretni, akinek sokat engedünk el, az nagyobb szeretettel van irántunk, akinek keveset engedünk el, az kevesebb szeretetet áraszt.

Itt pedig ugye az intézőről adtam a tanítást, ahol a gazdag úr kiválasztotta intézőjét, és rá bízta vagyonát. De ugye az intéző nem helyesen cselekedett, és ekkor bepanaszolták őt az úrnál. És hívatta, hogy tegyen számadást az intézésében a gazdaságról, ami reá volt bízva. Akkor elkezdett gondolkodni, hogy mitévő legyen. „Hát kapálni nem tudok, koldulni nem szeretek, de valahogy el kell érnem, hogy az emberek befogadjanak.”

De az nem jutott el a szívéhez, hogy talán önmagába kéne néznie, és a bűnbocsánat kegyelmét kérni, mert hűtlen szolga lett, nem hűségesen cselekedett mindazzal, amit reá bízta. És ha valaki a kevésben hű, arra sokat mernek bízni, mert a sokban is hű lesz. De aki a kevésben hűtlen, arra nem bíznak rá sokat, mert azzal sem lesz hűséges.

És itt mit mondtam a tanításban?

Hogy ez az intéző, megdicsérte ugye az ura a cselekedetei miatt, mert az Emberfia a világosság fiaiban okosnak érezte magát, és okosan cselekedett. De a világosság fia is jelen vannak, akik persze a szeretetet is tudják árasztani a kegyelemben. Csak ezeket is fel kell ismerni, el kell tudni fogadni, és érezni szívünkben, lelkünkben e kegyelem működését a mindennapokban.

És ahogy ennek a tanításnak, nem akartam végigmenni rajta, ahogy az elsők, úgy ezen sem, de a vége ugye az, hogy keressünk ugye barátot, de nem mindegy, hogy hol keresed, és milyen barátot akarsz magadnak, és a mammonban sem keress senkit, mert az Örök Hazában nem biztos, hogy oda

² Lk 16,1–8

mehetsz melléjük, pedig te azt szeretnéd. S erre az a válasz, hogy két úrnak nem lehet szolgálni, mert az egyiket gyűlölöd, a másikat szereted. Az egyiket megveted, a másikat felmagasztalod. Tehát ezért nem lehet két úrnak szolgálni. el kell fogadnod Atyámat, Atyám által Engemet, az Isteni Második Személyt, és ha Nekünk akarsz szolgálni, elfogadjuk a felajánlásaidat, mellette a kéréseidet, fohászaidat, és majd árad feléd, felétek a meghallgatásban a szeretet kegyelme az ajándékokban, hogy működjön rajtatok, bennetek a mindennapokban. És akkor érzitek szívetekben érintésemet, Fényem sugarának melegségét, ami átölel, és megerősít, hogy készen állj a földi élet-útpályán haladni a küldetésed követésében, felvéve saját keresztedet, és ahhoz a nyájhoz tartozni, ahol Én, Jézus Krisztus Uratok, az Isteni Második Személy vagyok a Pásztor, és ismerem juhaimat, bárányaimat – mindegy, hogy mondjátok –, akik jelen vannak az akolban, hallgatnak szavamra, és követnek.

A mai nap tanításaimat ezt adtam felétek, számotokra. Nem lehetetlen teljesíteni mindazon kéréseimet, amellyel a mai nap is felétek fordultam. Maradjatok meg az Én szeretetemben, fogadjátok el a kegyelmeket, és haladjatok a meghívás küldetésében az élet útpályáján, amelyre rávezettelek, és néha tudunk együtt is haladni, mikor látom, hogy szükségetek van a segítségnyújtásra a kegyelem jelenlétében.

Ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom. Töltsé el szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok, bennetek.

Az Atya, a Fiú, Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme szeretetével, békéjével, örömeivel áradjon reátok, hogy ha szükséges, tudjatok megnyílni, és őszintén kérni a bűnbocsánat kegyelmét, hogy elnyerhessétek, és az után működhessen rajtatok, bennetek a felismerés, az elfogadás a kegyelem ajándékával a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!